

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr Přemyslem Pechlátem v hlavním líčení konaném dne 3. srpna 2020

takto:

Obžalovaný: [celé jméno obžalovaného],

narozený dne [datum] ve [obec], nezaměstnaný, trvale bytem [obec a číslo],

je vinen, že:

v [obec a číslo] - Machníně, ulici [ulice a číslo], si v penzionu Privat [příjmení] [příjmení], dne [datum], po předchozím svolení půjčil od [celé jméno poškozené] mobilní telefon zn. Xiaomi Redmi 6A, IMEI: 866789047124400, IMEI: 866789047124418 s tím, že jej použije pro přihlášení k internetové síti, přičemž přístup do programového vybavení tohoto přístroje byl chráněn číselným kódem, jenž však obžalovaný od poškozené znal, načež v tomto zařízení změnil bezpečnostní přístupový údaj tak, že namísto číselného kódu zadal tzv. gesto, aniž by tak učinil s vědomím a souhlasem poškozené [celé jméno poškozené], čímž tak nastavení telefonu úmyslně změnil a poškozené [celé jméno poškozené], nar. dne [datum], tímto jednáním způsobil újmu spočívající ve ztrátě neuložených fotografií a nutnosti uvedení přístroje do továrního nastavení, když poškozenou na změnu, kterou provedl v systémovém softwaru, neupozornil, a telefon pak používal až do vybití baterie mimo jiné tím způsobem, že jej použil k vyhledání internetové stránky s názvem Kajot Casino, kde se přihlásil k blíže nespecifikovanému hernímu účtu, a pro platby uskutečněné v souvislosti se svojí hráčskou aktivitou v tomto online kasinu pak v době od 5:02 hodin do 6:46 hodin dne 18. května 2019 úmyslně a bez svolení poškozené [celé jméno poškozené] využil údajů o platební kartě č. 4461573085314375 vydané společností mBank S. A., IČ: 279 43 445, k bankovnímu účtu č. [bankovní účet] majitelky poškozené [celé jméno poškozené], s nimiž v osmi případech úmyslně provedl ve prospěch bankovního účtu s označením PROXENON MEDIATHEK LTD neoprávněné platby, a to:

- a) 18. května 2019 v 5:02 hodin platbu ve výši 789,03 Kč,
- b) 18. května 2019 v 5:54 hodin platbu ve výši 1 052,03 Kč,
- c) 18. května 2019 v 6:02 hodin platbu ve výši 1 315,04 Kč,
- d) 18. května 2019 při zachování požadavku na provedení platební transakce v požadované výši 1 315,04 Kč v 6:38 hodin platbu ve výši 1 315,04 Kč, v 6:39 hodin platbu ve výši 1 052,03 Kč, v 6:41 hodin platbu ve výši 789,03 Kč, v 6:43 hodin platbu ve výši 526,02 Kč, přičemž platební transakce byla zamítnuta z důvodu nedostatečného množství peněžních prostředků na bankovním účtu, a
- e) 18. května 2019 v 6:46 hodin platbu ve výši 263 Kč;

čímž na úspěšně provedených platebních transakcích způsobil poškozené [celé jméno poškozené], nar. dne [datum], škodu v celkové výši 3 419,10 Kč, aby nakonec předmětný mobilní telefon v pokoji uvedeného penzionu odložil do koše, kde ho poškozená [celé jméno poškozené] dne 18. května 2019 kolem 9:00 hodin našla,

tedy

- I. získal přístup k počítačovému systému nebo k nosiči informací a data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací neoprávněně změnil, a takový čin spáchal v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou újmu nebo získat sobě nebo jinému neoprávněný prospěch,
 - II. sobě bez souhlasu oprávněného držitele zpřístupnil platební prostředek jiného.
- Tím spáchal
- III. přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,
 - IV. přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku z tohoto rozsudku, a dále za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Liberci č. j. 8 T 150/2019-497 ze dne 19. listopadu 2019, který nabyl právní moci téhož dne,

podle § 230 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci č. j. 8 T 150/2019-497 ze dne 19. listopadu 2019, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

- 1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný shora ve výroku rozsudku.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se k hlavnímu líčení nedostavil a svoji neúčast ničím neomluvil. Předvolání k hlavnímu líčení bylo obžalovanému doručeno dne 18. června 2020, lhůta k přípravě na hlavní líčení tak byla zachována. Hlavní líčení bylo podle § 202 odst. 2 tr. řádu provedeno v nepřítomnosti obžalovaného, když věc bylo možné spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného. Obžalovaný byl ke skutku vyslechnut již v přípravném řízení a byl mu do vlastních rukou doručen návrh na potrestání. V přípravném řízení využil svého práva kvěci nevypovídat. Ke svým osobním a majetkovým poměrům vypověděl, že je nemajetný, bez zaměstnání, jeho příjmy jsou z brigád asi 10 000 Kč měsíčně, sociální dávky nepobírá a je na jeho majetek vedeno exekuční řízení.

3. Svědkyně (a v této věci poškozená) [celé jméno poškozené] při hlavním líčení uvedla, že s obžalovaným žili jako druh a družka. V době spáchání skutku byli rozejítí, trávili spolu den s tím, že se dají opět dohromady. Kolem 2. hodiny ranní ji obžalovaný požádal, zda by mu nepůjčila mobilní telefon, aby se podíval na internet a videa, svůj měl mít rozbitý. Telefon mu dala do ruky a šla spát, vypila před tím asi půl litru vína, byla jím ovlivněná, ale ne opilá. Ráno telefon nemohla najít, přitom ale věděla, že jej naposled dávala do ruky obžalovanému. On byl vzteklý a přesvědčoval ji, že si ho v noci dala někam sama. Když museli opustit pokoj v penzionu, obžalovaný ji navedl, aby telefon hledala v koši. [jméno] byl telefon hozený vybitý a úplně na dně pod věcmi, které předchozího dne do koše sama dala. Jeli spolu z penzionu v Machníně do Liberce autobusem, na autobusovém nádraží si chtěla vybrat z bankomatu peníze a zjistila, že má na účtu pouze 210 Kč, ačkoli si byla jistá, že tam má být peněz více. Obžalovaný poté odešel s nějakým známým a už se nevrátil, po chvíli potkala kamarádku, která jí půjčila powerbanku na nabití telefonu. Tehdy zjistila, že telefon je místo číselného kódu zabezpečen gestem a nemůže se do něj dostat. Doma pak provedla tvrdý restart telefonu, přišla tím o nějaké fotky, ale většinu dat měla zálohovanou, a zjistila, že téhož dne nad ránem, v době, kdy měl telefon půjčený obžalovaný, byly z jejího účtu provedeny platby, o kterých nevěděla. Mezi dobou, kdy telefon dala do ruky obžalovanému, a poté nalezením v koši, s telefonem nikdo jiný manipulovat nemohl. V telefonu měla staženou aplikaci na internetové bankovníctví s trvalým přihlášením. Aplikace nebyla zabezpečená heslem, bylo potřeba zadat číselný kód jen pro odemknutí telefonu, toto heslo obžalovaný znal ještě z dob, kdy spolu chodili. Potvrzovací SMS pro platby chodily přímo na telefon, platební kartu k účtu měla v době, kdy byly platby provedeny, v kabelce. Obžalovanému souhlas s provedením plateb nedala, sama kartou ani přes internet žádné hazardní hry neplatila, účet u Kajot Casino nevyužívá, své údaje poskytla pro založení účtu obžalovanému. Způsobená škoda jí byla nahrazena matkou obžalovaného.

4. Listinné důkazy: jako listinné důkazy byly u hlavního líčení provedeny protokol o ohledání věci s fotodokumentací (č. I. 11-14), podle které byly dne 18. května 2019 z účtu vedeného u mBank jako mKonto 2213867045 provedeny čtyři platby ve prospěch Proxenon Mediathek LTD, a to ve výši 263 Kč, 1 315,04 Kč, 1 052,03 Kč a 789,03 Kč; výpis z účtu vedený na jméno poškozené (č. I. 42-44), podle kterého byly uvedené platby provedeny kartou; výpis z účtu vedeného na jméno [celé jméno svědkyně] (č. I. 40), z něhož bylo zjištěno, že ve prospěch účtu poškozené bylo dne 21. května 2019 poukázáno 3 420 Kč; písemná komunikace s oddělením Kajot Casino včetně Podmínek využívání služeb společnosti Pro Xenon Mediathek Ltd. (č. I. 22-36), z nichž bylo zjištěno, že na hráčský účet u společnosti Ka Casino je možné vkládat prostředky prostřednictvím platby kartou, na účet založený v lednu 2019 na jméno poškozené žádné prostředky nikdy vloženy nebyly; sdělení mBank (č. I. 53-55), z něhož bylo zjištěno, že vyjma čtyř autorizovaných plateb uvedených shora byly dne 18. května 2019 v době od 01:00 hodin do 07:00 hodin provedeny další čtyři platby kartou z účtu poškozené ve prospěch společnosti Pro Xenon Mediathek Ltd. ve výši 1 315,04 Kč, 1 052,03 Kč, 789,03 Kč a 526,02 Kč, avšak tyto platby nebyly autorizovány v důsledku nedostatečného zůstatku na účtu; rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 19. listopadu 2019, č. j. 8 T 150- 2019 -497, v právní moci téhož dne, kterým byl obžalovaný odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a přečin krádeže podle

§ 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců; opis z evidence rejstříku přestupků (č. I. 88), v němž má obžalovaný evidováno celkem pět přestupků, z toho čtyři z roku 2017 (3x krádež a 1x neoprávněné přechovávání návykové látky v malém množství) a poslední z dubna 2019 (přechovávání návykové látky v malém množství); opis z evidence Rejstříku trestů (č. I. 89), v němž má mimo zmíněného odsouzení vykazován ještě další záznam o odsouzení, k němuž však již nelze přihlížet.

5. Hodnocení důkazů: všechny provedené důkazy hodnotil podepsaný soud v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného. Obžalovaný k věci nevypovídal, je však usvědčován výpovědí poškozené [celé jméno poškozené], která popsala, kterak se mobilní telefon dostal do dispozice obžalovaného, zejména uvedla, že obžalovanému mobilní telefon půjčila v době, kdy šla spát, a přístupový číselný kód k telefonu obžalovanému nesdělila, neboť jej znal již z minulosti. Obžalovaný měl však souhlas pouze ke sledování videí a procházení obsahu internetu, o provádění plateb a změny nastavení telefonu vůbec nemluvili. Poškozená vyloučila, že by v předmětnou dobu s telefonem manipuloval někdo jiný, ona a obžalovaný se nacházeli v apartmánu sami, ona spala a až ráno po probuzení začala telefon hledat. Není logické, aby si svůj telefon odhodila do odpadkového koše, navíc jej uschovala pod již vyhozené odpadky. Tím, že došlo ke změně mechanismu v odemčení telefonu, poškozená neměla přístup ke svým datům a obžalovaný neučinil nic, aby poškozenou o změně vyrozuměl a gesto jí sdělil. Poškozené tak nezbylo, než uvést telefon do továrního nastavení, s čímž je spojeno veškeré smazání dat uložených v paměti telefonu, aby tím zrušila i gesto pro odemčení telefonu a mohla si nastavit způsob zabezpečení dle svého uvážení. Nadto poškozená uvedla, že při pozdějším setkání před ní obžalovaný nijak nezapíral, že ji v telefonu změnil kód na gesto a ještě se divil, že na variantu gesta sama nepřišla. Věrohodnost výpovědi poškozené je podložena i listinnými důkazy, z nichž vyvěrá, že k transakce bez vědomí poškozené jako majitelky účtu u mBank byly provedeny v brzkých ranních hodinách a šlo o platby ve prospěch společnosti Ka Casino provedené prostřednictvím platební karty. Bylo učiněno osm pokusů o platbu a z toho čtyři nebyly provedeny toliko pro nedostatek prostředků na účtu. Sdělením této společnosti pak bylo zjištěno, že na jméno poškozené je u společnosti sice účet veden, za celou dobu na něj však žádné peníze nepřišly, sama obžalovaná uvedla, že účet s jejím jménem zakládal obžalovaný. I pokud by poškozená účet u společnosti Ka Casino jakkoli spravovala, dne 28. května si na něj ona sama žádné prostředky z účtu nezaslala a jedině obžalovaný měl v tu dobu ve své moci jednak telefon, z něhož mohl svůj účet spravovat, a dále platební kartu poškozené, kterou měla poškozená odloženou v kabelce. Tím je bez jakékoli pochybnosti prokázáno, že to musel být obžalovaný, kdo se projednávaného skutku dopustil, neboť provedené důkazy tvoří logický, ucelený a na sebe navazující řetězec, který vylučuje, že by projednávaný skutek byl spáchán jinak a někým jiným.

6. Dokazování v hlavním líčení bylo dále po zjištění skutkového stavu zaměřeno jednak na pohnutky obžalovaného vedoucí jej k jeho protiprávnímu jednání a jednak na jeho osobní poměry za účelem správné volby druhu ukládaného trestu a stanovení jeho odpovídající výměry. Motiv a zejména pak pohnutka trestného činu obvykle nejsou znakem skutkové podstaty konkrétních trestných činů, přesto však mají, jsou-li v řízení zjištěny a prokázány, svůj význam pro posouzení zejména závažnosti posuzovaného činu a je nutné je zohlednit při ukládání trestu. Na otázku objasnění pohnutky, z jaké byl skutek, ve kterém je spatřován trestný čin, spáchán obžalovaným, přitom klade důraz i ust. § 89 odst. 1 písm. b) tr. řádu, dle kterého je v trestním řízení v nezbytném rozsahu třeba dokazovat zejména, zda posuzovaný skutek spáchal obžalovaný, případně z jakých pohnutek. V posuzované věci bylo zjištěno, že obžalovaný je osobou bez stálého příjmu, zatížen exekucí, a je proto na místě stran jeho pohnutek učinit závěr, že nastalou situaci a důvěru poškozené využil, aby si uhradil jinak zcela zbytné výdaje na hazardní

hry. Obžalovaný nemá stabilní rodinné ani pracovní zázemí či bydlení, je uživatelem návykových látek.

7. K otázce použité právní kvalifikace – obžalovaný tím, že využil znalost číselného kódu pro odemčení telefonu obžalované a místo něj pro vstup nastavil takzvané gesto, které poškozené nesdělil, čímž jí znemožnil přístup k uloženým datům a zavinil jejich ztrátu, naplnil po stránce formální i materiální bezzbytku zákonné znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se mimo jiné dopustí ten, kdo získá přístup k počítačovému systému nebo k nosiči informací a data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací neoprávněně změní, takový čin spáchá v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou újmu nebo získat sobě nebo jinému neoprávněný prospěch. Jako jiná újma naplňující znaky kvalifikované podstaty trestného činu byla zhodnocena ztráta dat poškozené, tj. některých fotek a aplikací, v důsledku nutnosti uvést mobilní telefon do továrního nastavení. Objektem tohoto přečinu je důvěrnost počítačových dat a počítačového systému. Tím, že si obžalovaný opatřil údaje z bankovní karty vystavené k bankovnímu účtu poškozené u mBank a bez jejího souhlasu provedl čtyři platby z jejího účtu a o další čtyři se pokoušel, naplnil dále zákonné znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se mimo jiné dopustí ten, kdo sobě bez souhlasu oprávněného držitele zpřístupní platební prostředek jiného. Objektem skutkové podstaty uvedeného přečinu je zájem na řádném fungování celého zejména bezhotovostního platebního styku. Použitá právní kvalifikace nedoznala žádných změn oproti té, jež byla uvedena v podané obžalobě, neboť tato byla dle názoru soudu správná a přiléhavá. Stran zavinění soud dovodil v jednání obžalovaného zavinění ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. řádu, neboť obžalovaný věděl, že od poškozené nemá souhlas k tomu, aby si prostřednictvím její platební karty platil svoji zábavu ani aby jí v telefonu změnil přístupové zabezpečení, v důsledku čehož poškozená musela telefon uvést do továrního nastavení, a tento následek svým jednáním způsobit chtěl, aby oddálil dobu, kdy se poškozená o odčerpání finančních prostředků z jejího účtu dozví.

8. Výrok o trestu – v souhrnu shora uvedených faktů, při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud hodnotil nejen společenskou škodlivost jednání obžalovaného s přihlédnutím k jeho pohnutkám a možnostem nápravy, ale zohlednil též dosavadní způsob jeho života a podíl na objasnění trestné činnosti. Při ukládání druhu a výměry trestu soud vážil všechny rozhodné skutečnosti tak, jak mu ukládají ust. § 38 a 39 tr. zákoníku. Takto bylo přihlédnuto (v míře, ve které se tyto skutečnosti podařilo soudu v hlavním líčení zjistit) k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného. Dále bylo přihlédnuto k dosavadnímu způsobu jeho života, byly zvažovány možnosti nápravy a bylo zohledněno i chování obžalovaného po činu. Podepsaný soud rovněž zvažoval všechny tyto okolnosti z hlediska okolností polehčujících a přitěžujících ve smyslu ust. § 41 a 42 tr. zákoníku. Zohledněn byl význam zájmu chráněného trestním zákoníkem, který byl jednáním obžalovaného dotčen, míra jeho zavinění, stejně tak i následky trestného činu pro poškozeného, společnost i samotného obžalovaného. Byly zohledněny okolnosti, které ke spáchání trestného činu vedly, stejně tak okolnosti, které jeho spáchání umožnily. V neposlední řadě byla vzata v potaz i délka doby, která od spáchání trestného činu uplynula, a to včetně délky, po kterou trvá samotné trestní řízení.

9. Obžalovaný se dopustil projednávané trestné činnosti předtím, než byl rozsudkem Okresního soudu v Liberci č. j. 8 T 150/2019-497 ze dne 19. listopadu 2019, odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Vzhledem k tomu, že rozsudek ve věci 8 T 150/2019 byl vyhlášen až poté, co se obžalovaný dopustil nyní projednávaného skutku, ukládal soud nyní souhrnný trest, a to podle pravidel jak jsou tato vtčlena do ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku s odkazem na ust. § 43 odst. 1 tr.

zákoníku, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na čin nejprísněji trestný, neboť soud odsuzuje obžalovaného za trestný čin spáchaný předtím, než byl v jiné trestní věci vyhlášen odsuzující rozsudek za jeho jiné trestné činy. V daném případě je nejprísněji trestným přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za který může soud uložit jeho pachateli trest odnětí svobody na šest měsíců až čtyři léta, v rámci této trestní sazby bylo nutné se s ohledem na ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku pohybovat.

10. Obžalovanému přitěžuje množství záznamů v evidenci přestupků, z nichž lze usuzovat na tendence obžalovaného tíhnout k protiprávnímu jednání. Přitěžuje mu též skutečnost, že je s ohledem na ukládání souhrnného trestu odsuzován za čtyři trestné činy. Polehčuje mu stav záznamů v Rejstříku trestů, kdy k prvnímu z nich se již přihlížet nedá a druhý z nich je zahrnut do souhrnného trestu, na obžalovaného je tak třeba pohlížet jako na formálně bezúhonného. Společenskou škodlivost jednání zvyšuje fakt, že obžalovaný zneužil důvěry své tehdejší přítelkyně, oproti tomu ji snižuje fakt, že škoda způsobená zneužitím platební karty nedosahuje ani hranice škody nikoli nepatrné, byla poškozené nahrazena, a újma, kterou poškozená v důsledku smazání některých dat utrpěla, je hodnocena spíše jako méně závažná, byť s výhradou, že sama poškozená se zálohováním dat zasloužila o to, že přišla jen o jejich zlomek, obžalovaný k tomu v ničem nepřispěl. S ohledem na formální bezúhonnost obžalovaného, nižší dopad do práv poškozené a skutečnost, že je pro jednání tohoto druhu odsuzován poprvé, soud považoval za přiléhavé působit na obžalovaného toliko pohrůzkou trestu a akcentovat tak výchovný účel trestních sankcí. Proto mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvou let, tedy jde o zpřísnění dříve uloženého trestu o šest měsíců. Ačkoli státní zástupkyně navrhovala pro obžalovaného trest ve výměře nižší, nemohl tento návrh soud akceptovat zejména kvůli množství trestných činů, pro které je nyní odsuzován, i přesto byl s ohledem na polehčující okolnosti uložen trest stále při spodní hranici zákonné trestní sazby. Takto stanovený trest se při zohlednění všech shora uvedených okolností jeví být trestem přiměřeným všem zjištěným skutečnostem.

11. S ohledem na uložení souhrnného trestu byl zároveň zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 19. listopadu 2019, č. j. 8 T 150/2019-497, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

12. Poškozená [celé jméno poškozené] se nárokem na náhradu způsobené škody k trestnímu řízení nepřipojila s tím, že škoda jí již byla nahrazena matkou obžalovaného. Soud proto o jejím nároku nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 3. srpna 2020

Mgr. Přemysl Pechlát
soudce